

Beraber Ağladık

Süleyman Bektaş tarafından yazıldı.
Pazartesi, 11 Ekim 2010 18:24 -

Beraber Ağladık

Gözlerinden mercan, mercan döküyor.
Dönüp, dönüp hem yollara bakıyor.
Oy deyişi yüreğimi yakıyor.
Oturup beraber bende ağladım.

Annesi hastaymış, babası yokmuş,
Tedavi edecek parası yokmuş.
Bilmez ki dünyanın derdi ne çokmuş,
Birlikte derdine derman aradım.

Dedi ki derdimi, çok soran oldu.
Anlattım da adım, şaklaban oldu.
Çaresi olan da, hep yaban oldu.
Dahası nı zaten ben sormadım.

Ben sormadım kendi, bana söyledi.
Derdini dökmeye, devam eyledi.
Ben gül dedim, ağlamayı yeğledi.
Oturdum beraber, bende ağladım.

Okulumu yarıyıda bıraktım.
Annem yalnızdı, yanında gerektim.
Ona göre kurtarıcı melektim.
Ben ağlamayım da, kimler ağlasın?

Annem öldü, okulumdan da oldum.
Bu yaşımda, bu hayattan yoruldum.
Kara vicdanlara, dilenci oldum.
Ben ağlamayım da, kimler ağlasın?

Beraber Ağladık

Süleyman Bektaş tarafından yazıldı.
Pazartesi, 11 Ekim 2010 18:24 -

Bir dokundum, bin bir ah ını duydum.
Bilmem derdine ortak olurmuydum?
Bu acıyı ben de, kendim de duydum.
Oturup beraber bende ağladım.

Süleyman Bektaş
(Çađdaş-i)